

Tiếng Buồn Của Giòng Sông

Lê Văn Tú

Chậm, thiết tha

Một giòng sông trôi về nơi cuối trời, thuyền xa bến rồi, mưa ngàn sầu

rơi ướt vai người đi. Một giòng sông trôi về nơi thương nhớ xa

vời, thuyền ơi có đến bên trời gởi tình ta theo. Người về nơi

nao, bờ xa dấu xưa chìm sâu, đường xưa đắm trong mưa sầu.

Nhớ em rừng chiều úa tàn, bước chân lạc giòng suối ngàn, vắng em cuộc đời rất

buồn. Người đem thương nhớ về nơi không bến không bờ. Giòng sông im

vắng lắng nghe cơn lòng bơ vơ. Bến xưa ai vẫn mong chờ, tháng

năm nào vẫn ơ thờ, dấu xưa giờ đã phai nhòa. Từ ngày em

A tempo

đi, bờ xa nhớ về, lời xưa ước thề, đôi lòng còn ghi dấu chân người đi.

Từ ngày xa em, giòng sông liêu rữ tơ mềm, thuyền trôi lơ lững theo

giòng giữa đời mênh mông. Từ ngày xa em, mùa xưa lá rơi nhiều

thêm, đường xưa đắm trong ưu phiền. Nhớ em ngày tàn úa

mềm, cánh chim lạc rừng đắm chìm, gió mưa dật tưng nổi buồn.

⊕ CODA

Nhớ em ngày tàn úa mềm, cánh chim lạc rừng đắm

chìm, gió mưa thì thào gọi tên.